

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
13 päivänä syyskuuta 2000 *

Asiassa T-20/99,

Denkavit Nederland BV, kotipaikka Voorthuizen (Alankomaat), edustajanaan
asianajaja E. A. Buys, Arnhem,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet
P. van Nuffel, U. Wölker ja W. Wils, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeu-
dellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastääjana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission 17.11.1998 tekemän päätöksen, jolla kantajalta on evätty oikeus tutustua kertomukseen, joka koskee sikaruton torjumista Alankomaissa,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),**

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. Forwood,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.4.2000 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Komissio ja neuvosto antoivat 6.12.1993 käytännesäännöt yleisön oikeudesta saada tietoja neuvoston ja komission asiakirjoista (EYVL L 340, s. 41; jäljempänä käytännesäännöt).

- 2 Käytännesääntöjen toimeenpanemiseksi komissio teki 8.2.1994 päätöksen 94/90/EHTY, EY, Euratom yleisön oikeudesta saada tietoja komission asiakirjoista (EYVL L 46, s. 58). Päätöksen 1 artiklassa hyväksytään lopullisesti käytännesäännöt, jotka ovat päätöksen liitteenä.

- 3 Käytännesäännöissä ilmaistaan seuraava yleinen periaate:

”Yleisöllä on oltava mahdollisuus saada mahdollisimman laajalti tietoja komission ja neuvoston hallussa olevista asiakirjoista.”

- 4 Toimielin voi perustellusti evätä pyynnön saada tutustua asiakirjoihin käytännesääntöjen kohdassa ”poikkeukset” luetelluissa seuraavissa tilanteissa: *

”Toimielimien on kieltäydyttävä sellaisten asiakirjojen luovuttamisesta, joiden paljastuminen voi vaikeuttaa:

- julkisen edun turvaamista (yleistä turvallisuutta, kansainvälisiä suhteita, vakaata rahan arvoa, asian käsittelyä tuomioistuimessa, tarkastusta ja tutkintaa),

- yksilön ja yksityiselämän suojelua,

- liikesalaisuuden ja teollisen salaisuuden turvaamista,

* — Lainausta on korjattu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska päätöksen suomenkielinen versio on epätarkka.

- yhteisön taloudellisten etujen turvaamista,

- tiedon antaneen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön pyytämän taikka tiedon antaneen jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetyn luottamuksellisuuden turvaamista.

Toimielimet voivat kieltäytyä asiakirjojen luovuttamisesta myös toimielimen päätöksentekomenettelyn luottamuksellisuuden turvaamiseksi.”

Kanteen taustalla olevat tosiseikat

- 5 Yhteisö on antanut sisämarkkinoiden toteuttamiseksi sekä kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi useita säädöksiä, joista mainittakoon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehty neuvoston päätös 90/424/ETY (EYVL L 224, s. 19), jota on muutettu 21.6.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/370/EY (EYVL L 168, s. 31), jossa säädetään yhteisön tuen myöntämisestä tiettyjen eläintautien hävittämisohjelmiin.

- 6 Päätöksen 90/424/ETY 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kyseisen jäsenvaltion on saatava yhteisön rahoitusta taudin hävittämiseksi, jos viipymättä toteutettaviin toimenpiteisiin sisältyy vähintään tilan eristäminen heti tautiepäilyn jälkeen ja jos taudin virallisen vahvistuksen jälkeen toteutetaan tietyt, tässä artiklassa mainitut toimenpiteet.

7 Päätöksen 90/424/ETY 9 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio toteuttaa yhteistyössä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkastuksia paikalla varmistuakseen määrättyjen toimien soveltamisesta eläinlääkinnälliseltä kannalta.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet näiden tarkastusten helpottamiseksi ja erityisesti sen varmistamiseksi, että asiantuntijat saavat pyynnöstä kaikki toimien toteuttamisen arvioimiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat.”

- 8 Vuonna 1997 klassista sikaruttoa havaittiin Alankomaissa eri tuotantoalueilla, minkä jälkeen löydettiin nopeasti useita satoja tautipesäkkeitä.
- 9 Komissio antoi 3 päivänä maaliskuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 413/97 poikkeuksellisista markkinoiden tukitoimenpiteistä sianliha-alalla Alankomaissa (EYVL L 62, s. 26), jolla Alankomaiden viranomaisille annettiin lupa myöntää tukia, joiden määrästä 70 prosenttia rahoitettiin yhteisön talousarviosta.
- 10 Elokuussa 1997 toteutettujen komission tarkastusten seurauksena tarkastusryhmän jäsenten havainnot ja ehdotukset kirjattiin asiakirjaan, jonka otsikkona oli: ”Kertomus tarkastuskäynnistä — Klassisen sikaruton torjuminen Alanko-

maissa vuonna 1997 — Teknisen ja taloudellisen täytäntöönpanon valvontaan liittyvä menojen tarkastaminen” (jäljempänä kertomus tai tarkastuskertomus).

- 11 Komissio teki päätöksen 90/424/ETY ja erityisesti sen 3 artiklan perusteella 15 päivänä joulukuuta 1997 päätöksen 98/25/EY yhteisön taloudellisesta tuesta klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista (EYVL L 8, s. 28).

- 12 Päätöksen 98/25/EY nojalla Alankomaille myönnettiin 31,3 miljoonan ecun suuruinen ensimmäinen ennakko, jolla oli tarkoitus maksaa tositteiden perusteella korvauksia niiden 195 tilan omistajille, joissa kyseistä tautia ensimmäisenä esiintyi. Päätöksen viidennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa: ” — päätetään ensimmäisestä ennakosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahoitusosuuden kokonaismäärästä ja mahdollisista vähennyksistä tehtävän lopullisen päätöksen soveltamista”. Päätöksen 98/25/EY seitsemännessä perustelukappaleessa määrättiin myös muiden sairastuneiden eläinten omistajien mahdollisuudesta saada tukea myöhemmin, kun komissio on tarkastanut, että yhteisön eläinlääkintäalan säännöksiä on noudatettu ja että yhteisön taloudellisen osallistumisen edellytykset täyttyvät.

- 13 Kantaja pyysi 7.8.1998 päivätyllä kirjeellään komissiolta, että sille annettaisiin tietoja tarkastuskertomuksesta.

- 14 Koska komissio ei vastannut kirjeeseen, kantaja lähetti komission pääsihteeristölle 5.10.1998 päivätyllä kirjeellään päätöksen 94/90/EY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun uudistetun pyynnön.

- 15 Komission pääsihteeristö hylkäsi kantajan uudistetun pyynnön 17.11.1998 päivätyllä kirjeellään (jäljempänä riidanalainen päätös), jossa todettiin seuraavaa:

”1. Kyseisen kertomuksen paljastaminen voisi haitata julkisen edun turvaamista (erityisesti tarkastusta ja tutkintaa).

Komission suorittama klassista sikaruttoa Alankomaissa koskeva tarkastus ei ole päättynyt, vaan komission ja kyseisen jäsenvaltion välinen yhteistyö jatkuu. Tämä työ on saatava päätökseen molemminpuolisen luottamuksen vallitessa. Pyytämämme kertomus koskee lisäksi oletettuja yhteisön oikeuden rikkomisia. Nämä väitteet on tutkittava ja kertomuksen paljastaminen uhkasi vaarantaa asian mahdollisen oikeuskäsittelyn.

2. Lisäksi paljastaminen voisi vaikuttaa liikesalaisuuden turvaamiseen, koska kertomus sisältää yksityiskohtaisia tietoja nimeltä mainituista tiloista.”

- 16 Riidanalaisen päätöksen tehtyään komissio teki 22.12.1998 päätöksen 1999/18/EY yhteisön täydentävästä taloudellisesta tuesta klassisen sikaruton hävittämiseksi Alankomaista (EYVL L 6, s. 18), jolla Alankomaille myönnettiin yhteisön täydentävää taloudellista tukea. Päätöksen 1 artiklan mukaan tuki myönnettiin ”sanotun kuitenkin rajoittamatta rahoitustuen kokonaismäärästä ja mahdollisesti tarvittavista korjauksista tehtävän lopullisen päätöksen soveltamista”.

- 17 Kyseisen päätöksen kolmannessa ja neljännessä perustelukappaleessa korostettiin, että ”komissio tarkastelee vieläkin kaikkia kyseisiä tapauksia varmistaakseen, että toisaalta yhteisön eläinlääkintäalan kaikkia sääntöjä on noudatettu ja että yhteisön rahallisen tuen kaikki edellytykset on täytetty” ja että ”myös Alankomaiden viranomaiset tarkastelevat uudelleen komissiolle tekemiään ilmoituksia varmistaakseen, ovatko päätöksessä 90/424/ETY vahvistetut edellytykset täyttyneet erityisesti komission yksiköiden tässä vaiheessa esittämien huomautusten osalta”.

Oikeudenkäyntimenettely

- 18 Tässä tilanteessa kantaja nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.1.1999 jättämällään kirjelmällä nyt käsiteltävänä olevan kanteen.
- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia.
- 20 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 14.4.2000 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 21 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

22 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiakysymys

Ensimmäinen ja toinen kanneperuste, jotka koskevat päätöksen 94/90/EY ja EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) rikkomista

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

— Julkisen edun turvaamiseen perustuva poikkeus (tarkastus ja tutkinta)

23 Kantaja väittää, että komissio on rikkonut päätöstä 94/90/EY soveltamalla julkisen edun turvaamiseen perustuvaa poikkeusta.

- 24 Kantajan mukaan komission riidanalaisessa päätöksessään esittämä ensimmäinen perustelu, eli tarve säilyttää molemminpuolinen luottamus Alankomaiden kanssa tarkastusjakson aikana, on asiallisesti virheellinen. Kantaja väittää tältä osin, että kun riidanalaista päätöstä tehtiin, tutkinta oli jo päättynyt, joten Alankomaiden kanssa ei enää oltu yhteistyössä. Marraskuusta 1998 lähtien komission tiedottaja oli todennut, että seuraamustoimena komissio oli päättänyt vähentää 25 prosentilla alunperin myönnettyä taloudellista tukea.
- 25 Kantajan mukaan sillä, että Alankomaille myönnettävän tuen kokonaismäärää koskevan päätöksen tekemiseen johtava menettely ei ole päättynyt, ei ole merkitystä. Vaikka asiassa ei ole kiistetty sitä, ettei asiasta ole vielä tältä osin päätetty, merkitystä on ainoastaan sillä, että tarkastus, johon kertomus perustuu, on tosiasiallisesti päättynyt.
- 26 Kantaja katsoo, että myös toinen poikkeuksen soveltamista koskeva perustelu, eli asian mahdollisen tuomioistuinkäsittelyn vaikeuttamisen uhka, on perusteeton, koska tarkastuskertomus oli jo kyseisen jäsenvaltion hallussa ja koska tämän jäsenvaltion ja komission väliset mielipide-erot olivat yleisesti tunnettuja. Alankomaiden viranomaiset olivat hylänneet kantajan pyynnön saada tietoja tarkastuskertomuksesta vetoamalla komission ohjeisiin.
- 27 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-105/95, WWF UK vastaan komissio, 5.3.1997 antamasta tuomiosta (Kok. 1997, s. II-313, 64 kohta) seuraa, että komissio ei voi vedota pelkästään jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn mahdollisuuteen perustellakseen julkisen edun turvaamisella kaikkia kansalaisen pyynnössä tarkoitettuja asiakirjoja koskevan tiedonsaantikiellon. Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn mahdollisuuteen ei voida vedota tilanteessa, jossa on kyse yksinomaan yhteisön varainkäytön valvonnasta. Käsiteltävänä olevassa asiassa ainoa Alankomaita koskeva tästä valvonnasta aiheutuva mahdollinen haitallinen seuraus olisi se, että tiettyjä menoja ei hyväksyttäisi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR) rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien lopullisen tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.

- 28 Lopuksi kantajan mukaan ei ole totuudenmukaista väittää, että riidanalaisessa päätöksessä tehty viittaus ”oletettuihin rikkomuksiin” merkitsisi sitä, että niihin olisivat voineet syyllistyä myös yksityiset. Päätös koskee viimeksi mainittuja vain, kun kyse on heidän liikesalaisuutensa turvaamisesta.
- 29 Komissio korostaa aluksi, että kukin mainituista pakollisista poikkeuksista on sellaisenaan riittävä peruste evätä oikeus saada tietoja kertomuksesta. Näin ollen kanne voidaan hyväksyä ainoastaan, jos todetaan, että komissio on vedonnut näihin poikkeuksiin perusteettomasti.
- 30 Komissio katsoo, että sen piti tässä asiassa soveltaa julkisen edun turvaamiseen perustuvaa poikkeusta, koska tiedonsaantipyynnön kohteena ollut asiakirja liittyi välittömästi tarkastustoimintaan. Komissio toteaa erityisesti, että tämän tarkastuksen tavoitteena oli varmistaa, että Alankomaiden viranomaiset olivat toteuttaneet asianmukaisesti terveydenhoitotoimenpiteet, joita rahoitettiin osin yhteisön talousarviosta tai joille on haettu yhteisön tukea. Näin ollen julkisen edun turvaaminen edellytti komission mukaan sellaisen menettelyn häiriöttömän etenemisen turvaamista, jonka päätteeksi tehtäisiin päätös siitä, rahoitetaanko menot yhteisön talousarviosta, tai jopa siitä, aloitetaanko jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely.
- 31 Komission mukaan oikeuskäytännöstä ilmenee, että jäsenvaltioilla on oikeus odottaa komissiolta sellaisten asiakirjojen luottamuksellista käsittelyä, jotka liittyvät tutkintaan, jonka perusteella voidaan ryhtyä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn, vaikka tutkinnan päättymisestä olisikin jo kulunut aikaa (em. asia WWF UK v. komissio, tuomion 63 ja 64 kohta). Sama koskee myös tutkintaa, jonka tarkoituksena ei ensisijaisesti ole todeta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (josta on tullut EY 226 artikla) mukaisen menettelyn aloittamiseksi, vaan arvioida, voidaanko tietyt menot rahoittaa yhteisön talousarviosta. Komission mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely on läheisessä yhteydessä komission harjoittamaan varainkäytön valvontaan, koska tällaista valvontaa voidaan harjoittaa sekä perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen menettelyn että EMOTR:n tilien tarkastuksen ja hyväksymisen yhteydessä. Edellä mainitussa asiassa WWF UK

vastaan komissio annetussa tuomiossa esitettyä periaatetta voidaan soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan varsinkin, kun tarkastuksen mahdollisia seurauksia koskeva päätöksentekomenettely oli riidanalaisista päätöistä tehtäessä vielä kesken.

- 32 Lopuksi komissio toteaa, että riidanalaisessa päätöksessä mainituilla yhteisön oikeuden oletetuilla rikkomuksilla tarkoitetaan pääasiassa Alankomaiden rikkomuksia, mutta myös yksityisten rikkomuksia. Kertomus sisältää yksityiskohtaisia tietoja ja havaintoja eri tiloilla toteutetuista toimenpiteistä. Näin ollen kertomuksen paljastaminen uhkasi haitata Alankomaiden viranomaisten mahdollisesti toteuttamia toimenpiteitä ja kansallisten menettelyiden kulkua.

— Liikesalaisuuden turvaamiseen perustuva poikkeus

- 33 Kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset kyseisen poikkeuksen soveltamisen osalta. Päätöksessä ei olisi pitänyt todeta, että kertomus sisältää nimeltä mainittuja siiankasvatustiloja koskevia yksityiskohtaisia tietoja, vaan selvittää, millaisia kyseiset tiedot ovat.

- 34 Kantajan mielestä riidanalainen päätös on joka tapauksessa päätöksen 94/90/EY säännösten vastainen. Käsitteellä ”liikesalaisuus” tarkoitetaan yrityksen liiketoimintaan liittyviä tietoja. Tarkastuskertomus ei voi kuitenkaan sisältää tällaisia tietoja. Koska tällä tarkastuksella pyritään valvomaan Alankomaiden viranomaisten sikaruton vastaisten toimenpiteiden tehokkuutta, kyseisen alan yrityksiin liittyvät tiedot koskevat ainoastaan sitä, millä tavoin nämä yritykset ovat ottaneet vastaan kyseiset toimenpiteet.

- 35 Vaikka kertomuksen oletettaisiin sisältävän liikesalaisuuksiksi katsottavia tietoja, päätös evätä tiedonsaantioikeus kertomuksesta kokonaisuudessaan ei ole perusteltu. Kertomuksessa esiintyvien tilojen nimien poistaminen olisi näet riittänyt. Kyseisten yritysten tunnistamisen vaaraa ei tällöin olisi ollut, koska Alankomaissa on arviolta 10 000 siiankasvatusta harjoittavaa tilaa.
- 36 Kantaja toteaa, että komissiolla ei tietenkään ole velvollisuutta tutkia, voiko se tai pitääkö sen antaa kantajalle tietoja kertomuksesta, josta on poistettu kohtia, jos komissio vetoaa julkisen edun turvaamiseen perustuvaan toiseen poikkeukseen. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin toteaisi, että komissio ei voi perustellusti vedota julkisen edun turvaamiseen perustuvaan poikkeukseen ja että kertomus todellakin sisältää liikesalaisuuksia, komission olisi tutkittava, onko kantajalla oikeus saada tietoja osasta kertomusta.
- 37 Komissio katsoo, että päätöksessä esitetään riittävän selvät perustelut sille, että kertomuksen sisältämiä tietoja ei voida paljastaa: kyse on nimeltä mainittujen tilojen liiketoimintaa koskevista tiedoista. Kun otetaan huomioon kertomuksen tavoite, komission mielestä on selvää, että kyseiset tiedot koskevat teurastettujen eläinten määrää, maksettuja korvauksia ja tiettyjen velvoitteiden noudattamatta jättämistä. Liikesalaisuuden turvaamiseen perustuvan poikkeuksen toissijainen soveltaminen on siten käsiteltävänä olevassa asiassa perusteltua.
- 38 Komissio kiistää väitteen, jonka mukaan sen olisi pitänyt antaa nähtäväksi kertomus, josta luottamukselliset tiedot on poistettu, ja toteaa, että käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa ei ole tarpeen tutkia, olisiko osasta kertomusta voitu antaa tietoja, koska kertomuksesta kokonaisuudessaan ei voitu antaa tietoja muista syistä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 39 Aluksi on syytä huomauttaa, että päätöksellä 94/90/EY annetuissa käytännösäännöissä säädetään kahdenlaisista poikkeuksista yleisön oikeuteen saada tietoja komission asiakirjoista. Ensimmäisen poikkeusten ryhmän sanamuoto on pakottava, ja siihen on koottu ”pakottavat poikkeukset”, joilla suojataan kolmansien etuja tai yleensä julkista etua. Toisen poikkeusten ryhmän sanamuoto ei ole pakottava, ja se koskee toimielimen sisäistä päätöksentekoa, jossa ainoastaan toimielimen etu voi tulla kyseeseen (em. asia WWF UK v. komissio, tuomion 60 kohta).
- 40 Tältä osin on korostettava, että samoin kuin komissiolla on oikeus vedota samanaikaisesti sekä ensimmäiseen että toiseen ryhmään kuuluviin poikkeuksiin evätäkseen tiedonsaannin hallussaan olevista asiakirjoista (em. asia WWF UK v. komissio, tuomion 61 kohta; neuvoston osalta ks. asia T-174/95, Svenska Journalistförbundet v. neuvosto, tuomio 17.6.1998, Kok. 1998, s. II-2289, 114 kohta), komissio voi myös vedota samanaikaisesti useampaan ensimmäiseen ryhmään kuuluvaan poikkeukseen. Ei ole mahdotonta, että tiettyjen asiakirjojen paljastamisella vaarannettaisiin sekä julkinen etu että kolmansien erityiset intressit.
- 41 Nyt esillä olevassa asiassa riidanalainen päätös, jolla evätään kantajan pyyntö saada tietoja komission tarkastuskertomuksesta, perustuu kahden sellaisen pakottavan poikkeuksen samanaikaiseen soveltamiseen, joista toinen perustuu julkisen edun ja toinen liikesalaisuuden turvaamiseen.
- 42 Yhtä asiakirjaa koskevan tiedonsaantipyynnön osalta on tutkittava, oliko komissiolla oikeus pyynnön hylkäämiseksi vedota jompaankumpaan pakottavaan poikkeukseen, joista kumpikin on päätöksen 94/90/EY nojalla riittävä peruste pyynnön hylkäämiseksi.

- 43 Ensimmäisenä esitetyn, julkisen edun turvaamiseen perustuvan poikkeuksen osalta on huomautettava, että käytännesäännöissä mainitaan tämän poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvina esimerkkeinä nimenomaan ”tarkastusta ja tutkintaa” koskevat asiakirjat.
- 44 On todettava, että tiedonsaantipyynnön kohteena oleva asiakirja koskee todellakin tällaista toimintaa. Asianosaisten kesken on nimittäin kiistatonta, että asiakirja on kertomus, jonka komission virkamiehet ovat laatineet päätöksen 90/424/ETY 9 artiklan mukaisesti Alankomaissa toimitetun sellaisen tarkastuksen päätteeksi, jossa pyrittiin varmistumaan siitä, että komission säätämät klas-sisen sikaruton hävittämiseen tähtäävät toimenpiteet on pantu täytäntöön.
- 45 Se, että kyseessä oleva asiakirja koskee tarkastusta, ei kuitenkaan riitä perustelemaan esitetyn poikkeuksen soveltamista. Oikeuskäytännön mukaan kaikkia päätöksen 94/90/EY mukaiseen komission asiakirjoja koskevaan tiedonsaanti-oikeuteen kohdistuvia poikkeuksia on tulkittava ja sovellettava suppeasti (asia C-174/98 P, Alankomaat ja van der Wal v. komissio, tuomio 11.1.2000, 27 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 46 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on näin ollen tutkittava, onko komissio tehnyt käsiteltävänä olevassa asiassa arviointivirheen katsoessaan, että kertomuksen paljastamisella voidaan vaarantaa julkisen edun turvaaminen.
- 47 Tältä osin on todettava, että menettely, johon kyseisessä kertomuksessa tarkoitettu tarkastusmatka kuului, ei ollut vielä päättynyt, kun riidanalainen päätös tehtiin 17.11.1998. Komissio oli tällöin tehnyt ainoastaan päätöksen, joka koski Alankomaille myönnettävää yhteisön taloudellista tukea ja jolla Alankomaille myönnettiin ensimmäinen ennakko, sanotun kuitenkin rajoittamatta rahoitus-osuuden kokonaismäärästä ja mahdollisista vähennyksistä tulevien tarkastusten tulosten perusteella tehtävän lopullisen päätöksen soveltamista (ks. edellä 12 kohta).

- 48 Vaikka se yksittäinen tarkastus, johon tiedonsaantipyynnön kohteena oleva kertomus perustuu, oli selvästikin päättynyt, 17.11.1998 komissio harjoitti edelleen ”tarkastusta ja tutkintaa” varmistaakseen, että eläinlääkintäalaa koskevia yhteisön sääntöjä on noudatettu ja että rahoitustuen myöntämisedellytykset täyttyvät. Tämä toteamus vahvistettiin päätöksellä 1999/18/EY, jolla Alankomaille myönnettiin toinen väliaikainen ennakko ja jossa — vaikka se oli tehty myöhemmin kuin riidanalainen päätös — korostettiin, että komissio jatkoi edelleen tarkastuksia (ks. edellä 17 kohta).
- 49 Tästä seuraa, että komissio voi perustellusti katsoa, että Alankomaissa harjoitettavan tarkastustoiminnan jatkaminen edellytti sitä, että tiedonsaantipyynnön kohteena olevaa kertomusta ei julkisteta, jotta säilytettäisiin tällaisen menettelyn etenemisen edellyttämä molemminpuolinen luottamus.
- 50 Näin ollen kanne on hylättävä ilman, että on tarpeen tutkia, voidaanko kertomusta koskeva tiedonsaantipyyntö komission esittämien tavoin evätä myös liikesalaisuuden turvaamiseen perustuvan toisen pakollisen poikkeuksen perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

- 51 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on vastaajan vaatimusten mukaisesti veloitettava korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.**

Vesterdorf

Vilaras

Forwood

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä syyskuuta 2000.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti